

ALMANAH

UN ESEMPLAR

PENTRU CAPITALA . . . . . 50 BANI

DUMINECA

Abonamentele se incep numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se fac în Pasajul Român Nr. 9 și 11, prin districte pe la cor.pondență și prin postă, trămitând prețul.

Abonamentele neplătite și scisorile nefrancate se vor refuza.

UN ESEMPLAR

PENTRU DISTRICTE . . . . . 55 BANI.

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe an, pentru capitală	lei nouă 24.
Pe jumătate an	» 12.
Pentru districte pe an	» 27.
Pe săptămână	» 14.
Pentru Franc., Span., Engl., Belg., Amer.	» 37.
Italia, Germania și Grecia	» 32.
Pentru Turcia, Serbia și Austria	» 30.
Reclame și inserțiuni linia	» 2
Anunțuri, linia	Bani . . . . . 30.

Pentru abonamente, reclame și inserțiuni se va adresa la D. T. I. STOENESCU.

ȘI MAI NUOŪ

Sunt rugate tōte persoanele cărora li s'a trimis liste de abonament la ALMANAHUL lui NICIPERCEA, să grăbească a le înapoia din preună cu bani strânsi, pentru a ne putea regula listele de expedierea Almanahului care va apărea negresit pénă la 18 curént. Causa întârdierei este desemnatorul care cu tot talentul său, îl place mai mult a se plimbă de căt a lucra cu totă săracia de care se bucură.

Putem óre astepta vr'un bine de la streini?

Prețul de un leu exemplarul ficsat prin liste este numai pentru abonați.

SUMARIU

1. Ultima Parigorie, poesie de NINI
2. Revista politică de CAPRAR MITU
3. Dura Tărănește, poesie de COCRIS
4. Cărturăresă din mahala Dichiul, de SIR-KOCK
5. Hora conservatorilor după VOCEA-PRAHOVEL
6. Echo, din operele satirice ale repausatului I. V. ADRIAN
7. Bibliografie. ATHALIA de G. SION

ULTIMA PARIGORIE

Cone Lascărache, tăi a sosit velétul,
Si mi te ajunge din urma Ignatul;
Orele puterii tăi sunt numérante,
Regularisirea nu-tă este departe;
Vedă dar, prin urmare, de morții crescă,
Grijită românesce, iar nu cu bulină;
Simtomele tăi le vedă de ajunsu,
Ești în agonie, doctorii au spusu,
Si te rog, Cocone, și te rogă să credi,
C'abia mai ai timpul de suflet să-tă vedi.
Camarila tăi face într'una necasă,
Conțu bobârnace iți dă peste nasu,
Boliac în Trompetta, ca batrâna cutră,
Iți dă pe foitare, și-tă arata mutră,
Buzduganagiul chiar de la palat,
De mai multă vreme nu te-a salutat;
Si chelnerii curții, nemții și nemțoi,
Camera, Senatul, boerii ciocoi,
Au porunci secrete de la camarila.
Ca să te tratese ca pe o camilă.

Conu Vasilache te trase pe sfără!
Așa e ciocoil : când nu-lă lasă să móră
Nu te lasă dênsul ca să mai trăesci;
Pas' de mai te 'ncredere lui daca voesci.
Bei-zadeaoa anca lacomu de putere,
Ca ursul de stupul cel dulce de miere,
Si a 'ncalțat botforții și-a pornit pe drum,
Cu devla-i cea seacă și plină de fumă,
Care nu-i platescă nici două parale,
Bună-mi-te óre ca și-a dumitale.
Tōte, cum vedi bine, tōte-să schimbătore,
Mai alesu cându tōte iți vin de la favore;
Daca perdi favoreea devii jucarie,
Devii paciaură de bucătărie.
Săpoi vedi streinul? Ce ingrăta fiară!
L'at slujită orbesce și te dă afară!
I-ai facut totu cheful, i-ai votat ce-a vrută,
I-ai datu tēra 'n mâna, precum a cerută,
Și-acum te trimite, cone la spațiu,
Cându ii impluși bine nemțescul chimir!
Ort ce-i face acumă de giaba suntu tōte,
Favoreea te lasă, fără doru său pote,
Si puterea, cone, t'este de multu mōrtă.
Căci ciocelu tăi aşeada doliul la pōrtă :
Ba chiar popa Tache, cu-al său patrahiru,
Gata-i să te duca susu la cimitiru.
Vino daru mai bine, și te spovedescă,
Nației trădate te marturisescă,
Si cere ertare la totu și la tōte,
Lăsândune'n următi cu limbă de mōrte,
Ultima-tă strigare, ultima-tă povăță :
«Cine o mai face, ca mine să pață!»
Săpoi te retrage iar la Golașei,
Insă cu totu neamu-ști și cu cumanătei.

Nini.

In fine guvernul Nicolae Hristu et Comp. deschise în surle și tobe, în musici și tunuri, sesiunea ordinată a corporilor linguisători. Bilanțul fu prezentat de reprezentanților diurnei, supt titlul de masagiu, și la fine, Dumnedeoare poftă să bine-cuvinteze

lucrările hăitașilor și cumetilor guvernului, cu scop negreșit, ca mâine polmâne să-lă dea platnicu de totă risipa și firozirea averit tērii.

Cu acăstă ocasiune, cătă se imită pe toți confrății noștri, și să vorbimu despre mesagiū și despre cele ce elu conține, de și tōte suntu pe sponciu intr'ensulă.

Miniștri, punu în gura Domnitorului sumă de cuvinte, pe care noi nu le-am fi pus d'am fi fostu ministri. Mesagiul dice că, prin legile și resursele votate în legislatura trecută, Tera a indeplinit exactu obligațiunile contractate în anu de mai nainte. E vorba de plătile drumului de fieru și de printii coțcari, sau de aservirea nostra către Austro-Ungaria? Si una și alta sămenă cu virtutea lui Erostrat, care a pusu focu templului Dianei din Efes!

Apoi mai la vale dice că timpul a venit de a ne opri cu creațiunii noi și a da poporului timpu spre a se folosi de ceea ce a dobendit. Mai nemerită credem c'ar fi fostu să dică, că trebuie să dea timpu poporului a plati nevoile ce i s'a pusu în trecutu pe spina, căci bietul poporu n'a dobendit de cătă sarcini și imposite, vexățiuni și jafuri.

Trecendu de la aceste prolegomene, mesagiul ne spune că budgetul presintă unu deficit de 7 milioane. Ce modestie! Când guvernul dice 7, contribuabilită cătă să adauge une zero la fine, căci după matematici, O n'are nici unu prețu. Publicul și aduce bine aminte de budgetele echilibrate din anii trecuți, care prin echilibrarea lor mări datoriea publică cu 136,000,000; și prin urmare nu rămâne de cătă a conchide unde ne va duce budgetul din anul acesta!

Dar mai la vale slăvitul mesagiū ne dă și rețeta său leculu acestei bôle, numite deficit. Se va reduce lefile amplioaților, negreșit a celor mici, cărora li se va lăsa dreptul de sfântuală sau de frâncială, după noulu sistem monetară. În același

tempu ne promite a amâna unele îmbunătățiri. Prea bine face, căci cumu dice poetul : *de îmbunătățiri rele suntem prea sătuți.*

Apoi trecându la relațiunile noastre cu Statele streine, ne spune, că *ele sunt prea satisfăcătoare.* Pentru noi sau pentru ele ? Aici mesagiul nu se pronunță, și bine face căci aru bucladisi-o.

Mesagiul în fine, o scaldă între două, ape vorbindu de cele ce se petrece în cearălă parte a Dunării, dară nu dice nimicu despre *Regatul cu apă rece,* sau despre demonstrațiunile militare ale famosului feldmarșal Bolgradinsky, inventatorul fasoli ferte în cutie, și despre cimpoaile milițenilor inventate spre neprasnică spațmă a ciutacilor turcești. Acăsta se pare a fi înalta diplomație strategică, care nu pote să se desvalue înaintea simplilor muritori.

In fine alu finelor, mesagiul termină spuindu că *Tera urmăresce cu interes desbaterile corporilor linguisitice :* Aici énsa a scrinit-o, fie-ne cu ertăciune; căci tera ei sătulă de desbatetile reprezentanților bătei, căci scie mai din naiente cu ce fel de omeni ară a face, și ce pricopselă va ești din desbaterile unui asemenea soiu de omeni.

Acum, după ce avurăm răbdare, noi dă scri asupra mesagiului și cititorii d'ală audi, fie-ne permisă a dice că mirare și indignare : *farsa e prea deochiată și nu vi se mai trece, sermană soțiară!*

Bei-zadeaoa va veni la putere sub conducerea morală a cucerului seu, care va fi președintele de faptu alu cabinetului, pe cându printul Dovléc, va purta titlu de președinte onorificu, ca să nu și pierdă privilegiul președințialu.

Să mai dice, că și D. primară va veni la resbelu, ca omu voînicoșu și chipeșu, căci la primărie a făcut-o fiartă, reparându-pavele în timpul ernei, numai și numai ca să pótă fi mai traînice.

Din afară aflamă că regale galantomu, ar fi reproșatul D-lui de Bismarck ne venirea sa la Milan cu Imperatorele Vilhelm, și că în fine cancelarul celu istețu s'ar fi scusatul de aceasta, pretestându că daca n'a venit, causa a fostu că a statu a casă.

Câprar Mitu.

DURA TERANÉSCĂ

Ai flăcăi pe bătătura
Sa sporavaimu din gură,
Sa vîrsamă din inimă focu
Să jucămă dura pe locu :

Hăs! cea!

Iac'asa :

Hop! hop!

Hop-in-top!!!

*

Intr'o vreme de ocară

A fostu unu morară în țără

Căruia îi cam plăcea

Să ridice la măsea

Boerii sfatu s'adunară

Si din din móră 'l dete afară

Aducându în locu lui

Unu némău bôla satulu,

Hop-in-top!

Hop! hop!

*

Când veni lista străină,

Ce să vedă, măi! o juvină

Pecătăsă și calică!
Miorlaia ca o pisică
Ca să' dea de măcinatū
Coștoróbele din sat!

Dit! ptruț!
Ho! în puț
Hop-in-top!
Hop! hop!

*

Apoi, ne facu momele
Știți cumu împărtea mărgele,
Cercei, fluere și bete,
La flăcăi și pe la fete :
Cheltua căte cinci lei
Ca să ne ia șece piei!

Toți d'a róta,
Ai cu glóta,
Hop-in-top!
Hop! hop!

*

Noi, bietu credemă c'o să fie
Némău omu de omenie
Si că o să îngrijescă
Biata móră românescă.
Ne-am înșelatū, vai de noi,
Ca elu strânse pe ciocoi
Si cu ei să apucatū
D'a pusu móra la mezatū!

Hopu-in-topu!
Hop! hop!

*

Acum nu mai are téma,
Bate cämpu fară séma!...
Dér... și noi adă n'avemă frică
De îndrăsnela'i venetica
C'am datu în sépte téri veste
S'amă spusu lumei cine este
Hopu-in-topu!
Hopu!.. hopu!..

*

Deci flăcăi,

Hii! Hii!

Jucăi măi!

Că să'a facutu de ocară

Si'năuntru si'n afară,

Si'acum așteptamă dér césulū

Ca să'a frângemă de totu nasulū

Pén'atunci, trageți'i dura

Si sberați cătu vă ia gura :

Ce păpara!

Ce ocară!

Hopu-in-topu!

Hop! hop!...

Cocris.

CARTURAREASA DIN MAHALUA DICHIU

Cucóna Elenca Preotesa dă cu cărțile, ghicește de dragoste sau de hamur; descântă de năjitu și de obrocelă. Daca 'i dai unu semnă căt de micu, unu peticelă de haînă oră unu firu din pérulu capului aceluia care'ți sécă inima de dragoste, ea pune semnul nóptea la stele, și a doua diamantul dorită 'i se închină cu plecăciune, 'i vine călare pe trestie la picioare déca o potrivnică îndrăsnéță te necăjește prin manierele pline de cochetărie prin care vrea să captive inima aceluiaș amantă, adică să' 'i stergă turta de pe focu, vrîndu să o înveți minte, dör cascii gura, și cocóna Preotesa numai de cătu 'i trămite patru-deci de duhuri rele ca s'o muncescă, or și pune cuțitul, or și trămite argintul viu de prafu și pulbere nu se mai alege de casa ei. Când însă vrei

mai multu ceva de căt hamur, de pildă noroc în viitor, avere or vr'o slujbă mare pentru bărbatul dumitale, atunci vrăjile suntă mai dese, descântecile însotite de scăldatură și unu rindu de premiene trebuie negreșită să fie afumată cu iarbă mare și stropită cu aiasmă de sânge-de-nou-frață; atuuci căstigul ce doresc este că și sigură, și cucóna Elenca Preotesa privesc cu blândețe cum drăgălașă 'i mănușită cauță napoleonul cel mai curată pentru bacșișii.

II

Maï săptămânele trecute, unu cupeu elegantă străbatea strădele mahalalei Dichiui. În el maï lesne se putea presupune a fi unu doctoru care 'i uitase casa bolnavului său client de căt unu apilpisită curtesană alu frumoselor mahalalei. Déră pentru mirarea curiosilor, după câte-va zic-zaguri, trăsura se opri la pôrta cucónei Elenchi, și două dame intrară în casa măstrerei. Una era cam înaintată în vîrstă; cea-l-altă din contra, tinără, zveltă, drăgălașă; una era domna C.... și cea-l-altă d-na B....

Cucóna Elenca le priimi forte politicos.

Cărtile se întinse. Cărturăsa căscă de maï multe ori, și apoi făcându semnă domnei C se s'apropie, și vorbi astfel :

— Estă măritată. Bărbatul dumitale, grasu și durduli, este într'o slujbă mare de vr'o cincă ani de dile. În acéstă vreme a năpăstuită mulți ómeni; a făcutu multe nedreptăți cu slujba d-lui; a adunată împrejurul o sumă de dătăteri din labă, și cu ajutorul lor, a săracită, a bătută adevărul, a gonită dreptatea, a schinguită omenia, a pusu rușinea în cinste, a făcutu multe prea multe rele regulariseli ! D'aceea astă-d'il uîduesc toți din tôte părțile ca p'unu câine turbată, și mare prijeodie i se arată !

— Jupunésă dragă....

— Maï incetă cu jupunésă ! Pe mine mă chiamă cuna Elenca Preotesa.

— Fie. Cucóna Elenco, te rogă, fie-ti milă de mine ! Fă totu ce stii și totu ce te pricepă ca să scape bărbată-meu de primejdie și bună resplată 'i voiă da. Uite : fă'l să se lase d'acea slujbă blestemată care i-a adusă atâtă necinste; să nu se mai amestee unde nu' ferbe óla; să devie omu de trébă : să'si vadă de casă, și de crescerea copilașilor; fă'l te rogă ! fă'l..., maï sciu și eu... fă'l să lase lumea în pace ca să scape de beleau !

— Fii pe pace cucóna mea. Voiă întrebuiță totu meșteșugul meu. Déră te vestescă maï dinainte că :

Năravul din fire
N'are lectuire !...

După acéstă converbire, cărtile se lătră din nou. Încă unu căscată, preludiu alu ghicitului, și domna B., maï ténără, maï nerăbdătoare, cu sistemul nervos mai activu pote, aștepta palpitându cuvîntul oraclului.

— Si d-ta ai bărbată frumosă cuconită.

— Aşa e. Si?

— Si... écă păcatu că a fostu deșteptă că e brânză bună în burdufă de câine !

— A!... estă o mincinósă !...

— Décă suntă o mincinósă, fă bino și te cară din casă mea !... Iute c'apo...

— Iartă-mă... ascultă totu ce vei spune fără să mă supără... Vorbesc te rogă.

— E brânză bună în burdufă de câine : Aşa imi spună cărtile !

Elu e tovarășu la slujbă cu bărbatul dumnei (arătându pe d-na C.) Totu asa este de rău la inimă : îndrăsnéță, nemilosu, neomenosu, şiretu și pehlivianu ! În cincă ani de dile, de cându e su slujbă, a făcutu totu atâtea reutăți cătu grăscenuță tovarășu. Deosebirea este uumă că bărbatul dumitale, frumosă cuconită, n'are boeria celu-l-altă.

— Ce e? ce?

— Bărbatul d-tele e, cumu s'ară dice, ciocolă de boieru ! Astă n'ară face nimicu pentru lume déru... ce să faci boierilor ! Ei ilu pismuesc și nu voru să'l primescă în taraful lor nici de cumu ! D'aceea uă mare primejdie are să i se intempele : o să fie silitu să iasă din slujbă cu multă necinste.

— Să fie cu putință... Nu... Asculta eucóna Preotesa, și dau totu ce'mi vei cere, numai să faci să scape de necazu ! Descântă, vrăjesc cumu te pricepi, în sfârșită, fă să se prăpădescă toti ciocoii și toti mojicii, numai bărbată-meu să scape de rușine ! Ai audită ? A!... apropos... Pune o sută de cuțite și fă să móvă toti blestemati carii scriu gazetele le Steel, la Bicu publice, la République française, les Tablettes d'un spectateur, la Presse, Débats, Politik, etc. etc. Românu, Telegraful, Alegătorul-liber, Apărătorul legel, Ghim-

pele, Perdaful, și tōtē cele-lalte, cu toții redactorii lor, și cu totușii němului lor...
— Acum și pururea și în veci vecilor Amin! — răspunse cărturărăsa.

III

Elele își despletă părul pe marginea râului. Drăcii alergă cu gurile căscate din București la Paris, din Roma la Londra, din Berlin la Constantinopole, din Viena la St. Petersburg, din Praga la Madrid.

Sângel-de-nouă-frați, ghiare de cucuvea, ouă clocite de săptămâni, aripi de liliaci, pene de buflini, astfel erau fermecele cari ferbeau în căldarea coconei Elenchi din Dichiul din jina când am văzut pe cepeul cu cele doamne oprindu-se la locuința sea.

Cu tōtē acestea, după trecere de câteva săptămâni, cu tōtē scăldăturile și descănticele întrebuitate, bărbatul d-ei C. era oropsită de toții și se sădeau la miclelui samsarul pînă la marele archeolog. Pînă adînc pînă fi perduți chiar și scaunul său și sălăjul său, atât de posibilitate de prietenie să se ier... D-lui B. dată din slujba pe drumuri în vreme de iarnă, planuște la rândul său cum să pedepsescă pe curtenii care au îndrăsnit să rupă vîrful nasului... și, în locul d-a muri gazetari și gazetele pismuite, prin cuțitele coconei Elenca Preotă din mahala Dichiului, Curierul Bucureștilor își dădea susfletul în brațele divinului său părinte, Dioa în hotelul Serbanu-Voda, căci vrăjba ciocanilor era mare și... fondurile secrete sleite!

Să fugi și dărui când vezi audi pomenindu-se numele cărturărei coconei Elenca Preotă din mahala Dichiului!

Sir-Kock.

HORA CONSERVATORILOR

(BOIĂRILOR)

Ai să dăm mâna cu mâna
Toții d'uă viță și d'un soi,
Căți în patria Română
Purtăm nume de cioci;
Cu curagi, cu bărbătie,
Pept la pept să ne luptăm,
Despotism, oligarchie,
Âncuădată să 'ntronăm!
Timpul trece, săbă, fuge
Să cu dênsul noī vedem.
Că puterea ni se scurge
Să 'n miserii toții cădem;
Libertatea dărui, să piară,
Tiranii să dorim.
Să mai sim uădată era
Cum am fost și cum voim.

Noi avem din cer menire
Pe popor sălui degradă, să
Să întră vecinătă orbire
Ca pe vite sălui purtăm!
Ce ne păsă de durerea.
Unul po'ol infierat,
Când orgia și plăcerea
Piedonește în palat?
Las să plângă, las să gémă,
Las să strângă lanțul greu,
Noi să stăm fără de temă
În destinul de călău;
Săi un prost cine găndesc
Că într-un susflet boiaresc
Vre uădată se găsesce
Sentimentul omenesc.

Jale, milă, indurare,
Din aug, le știm că sunt;
Jafu, crudime, apăsare
Săvârșim p'acest pămînt,
La noi viciul e virtute,
Să de acea 'l adorăm,
Căci el pote să ne ajute
În cărarea ce urmă.
Incetați mojici a crede
Că progresul ne-a schimbat;
Răutatea nu se perde
Dintr-un susfet degradat!
Voî nu sciți în omenire
Prin ce chipu noī am venit
Ua planetă 'n rătăcire
Pe pămîntu ne-a asverlit!

Nu suntem d'uă origină,
In veci măna nu vă dău;
Voi de josu, — să fiți mașină,
Noi de susu, — să dominăm,
Să în secolă depărtate
Când lumina va sbucni...
In unghere 'ntunecate
Ne-o mă ascunde — gom domni,

Să dăm dărui mănuă cu mănuă,
Frați de-uă viță și d'un soi,
Căți în patria română
Purtăm nume de cioci
Cu curagi, cu bărbătie,
Pept la pept să ne luptăm,
Despotism, oligarchie
Âncuădată să 'ntronăm.

(Vocea Pahovei)

Din operele satirice ale repausatului și multu regretatului I. V. Adrian.

VII.

ECHO

său

ÎNTREBĂRI SI RESPUNSURI

Am șis : Echo! — Să incepem decicu sciință, apoi cu istoria, și în fine cu esemplu practice, spre a vă spune ce este acestă său acăstă Echo!

I. SCHINTIFICU

Echo (grec. *echo*, sunet), reflessiunea sunetului prin unu corp dur, și în virtutea cărei reflesiuni sunetul se repetă urechea după ce a fost deja audiat: acăstă reflessiune se indeplinește totdeauna în o direcție astfel precum unghiul reflexiunii este egal cu unghiul incidentei. — Dică suprafață reflectătoare este, de exemplu, în deținere de 170 metri de celu ce vorbesce, timpul ce se petrece între celu d'antren sunet și *echo* este de o secundă pentru că sunetul petrece aproape 340 metri într-o secundă: astfel, *echo* va repeta tota silabă ce voru să pronunțe în timpul unei secunde; să că, celu care vorbesce, incetându de a vorbi, antrenul cuvenit îi va reveni după o secundă adică în timpul exact în care cea din urmă vorbă a fost rostită. Dică insă, suprafață reflectătoare se găsește forte apropiată, *echo* nu va repeta decât o silabă. — Fiind că unu sunet reflectat poate să se rezfrângă din nou întâlnindu unu altu obstatol în direcția sa, de aceea sunetul *echouri duble; triple, quadruple* &c. — Se numește *centru phonetic* (grec. *phonē*, vóce), punctul unde sunetul este produs și centru *phonocampic* (grec. *camptō*, a reflecta), punctul unde acestu sunet este reflectat.

In musică, se numește *echo* unu membru al unei fraze melodice, care membru este repetat și sunetul său spre a imita efectul unui *echo* independent.

In poesie, se numește *echo* (versuri în *echo*), un fel de versificație în carea cea din urmă silabă a versului este repetată în formă de *echo*.

II. ISTORICU

Echo, nymphă din cortegiul Junonei, fiica Aerului și a Pămîntului, servi amorurile lui Jupiter întreținându pe dețea prin lungile ei discursuri pe când dețul petreceea cu una din amantele săle. Junone, afându acăstă, pedepsi pe *nymphă* condamnând-o să nu mai vorbi decât când va fi întrebata, și de a nu putea respondere decât repetându celu din urmă sunetul alu întrebării ce i s-ar adresa. — *Nympha Echo*, cu ânăma iubitore, ca tōtē femeile-nymph, se aprinse de dragoste după Narcis; fiindu insă respinsă de dênsul, ea muri de desperare. Atunci fu metamorphosată în stâncă! —

III ESEMPLU PRACTICE

Cu sciință într-unu buzunar și cu istoria în celu-l-altu, pornescu deci spre a consulta respunsurile condamnatei și disgrățiatei *nymphē*.

O găsește într-unu codru, pe malul unei pășasti, sub forma unei stânci enormă, precum și o arată istoria. — Mă așeză lângă ea. —

Serama *nymphă*! de năru fi o stâncă, cumu măru fi isbit dracul în fundul rîpei, simțindu-mă așa de a röpe de dênsa fără nici o cere monie, fără nici o considerație, fără nici o formalitate de curtenire: formalitate indispensabilă în privința *nymphelor*. Dară ea, biata urgîsă, ea este o stâncă, o amantă generoasă din timpurile noastre: ce simțire deci mai pețe avea? Nici ambiție, nici amorul propriu, nici demnitatea, nici pudore, nu mai viață în ea!

Așădată așa lângă tăcuta domnișoră, o întrebă mai antenă dacă e dispusă a convorbi cu mine:

— «Nimpho! refusa-mă ve de a mă responde la ce te voi întreba?

— «Ba! — responde ea cu tonu vesel.

Incuragiată de sonul acestui intențiu respinsu, și vădendu că domnișoră nimfă e dispusă bine, mă asternu pe vorbă lungă:

— «Să vorbim dară!

— Dară! — repetă ea.

— Ce considerație are în terra Cârmuirea?

— «Rea!»

— «Respunđi chiară ca cei din opoziție.

— «Tie!»

— Dóră, guvernantii noștri nu sunt Hotentot?

— «Tot!»

— «Ce felu? pote voiesc și tu să spui că sunt vinduți străinilor?

— «Loră!»

— «România însă are pe Europa întrégă de protecție.

— «Ore!!!»

— «Avem apoi reprezentăție națională, avem deputați!»

— «Dați!»

Aici domnișoră *Echo* mi său păru că face în respnsul ei o greșeală de pronunție, și deci o mai întreb odată:

— «Iea séma, *Echo*; te întreb despre d-nii deputați, deputați, deputați!»

— «Dată! dată! dată!» îmi responde ea cu grăbire, și ore-cumă atinsă.

— «Nu te supera, scumpă *Echo*; am vrut să mă încredești și de la tine deacă — după cum spune lumea — majoritatea deputaților nostri sunt sănătuți, sunt serbi orbi ai regimului.

— «Lui, lui,» — strigă *Echo* cu agitare.

— «D-apoi bieta tăra?»

— «Ară!»

— «Forte bine; ari, sămeni, săpoi culegi!»

— «Leg!»

— «Ai dreptate; legi multe, legi grele.»

— «Rele!»

— «De esemplu: ce dici despre legea pentru tutun?»

— «Tună!»

— «Dară de aceea a timbrul pentru chârtă de scrisu?»

— «Risă!»

— «Săi despre proiectul de lege dată în Cameră, carele se repărtă la pressa?»

— «Essă!»

— «Cum și cu acăstă lege guvernul va isbuti?»

— «Tiiiii!!!»

— «Destulă *Echo* rău-cobitor; mă descuragiez, mă însărcină!»

— «Mintă!»

— Bun! mă și ocăresc; am să denunțu dar la procurori respnsurile ce mă dat asupra celor ce te întrebai.

— «Baiă! baiă! baiă!» — strigă, cu voce tremurătoare, între vorbitorea mea.

— «A! ha! Se vede că nuți vine la socotela să intră pe mana justiției lui D. Euprénu?»

— «Nu, nu, nu!!!! — tipă ea repede.

— «Orăcum, să sperăm că vom găsi medilo-cul de îndreptare.»

— «Tare!??...»

Are dreptate istoria când ne spune ce rol rușinos juca domnișoră *Echo* lingă zeița Junone, — dicimă eū în sine'm. Bine aș făcutu de a pre schimbat-o în stâncă! —

Si necajit — cum vă puteți închipui — mă scolă, apăs pălăria pe cap, și pornesc cărarea spre casă.

— «Adio!» — strigă, scoborindu valea.

— «Aaa... diii... ooo!» audiu repetău du-se în urma mea cu sunet melancolic. —

Iată, stimații mei lectori, ce este *Echo*! —

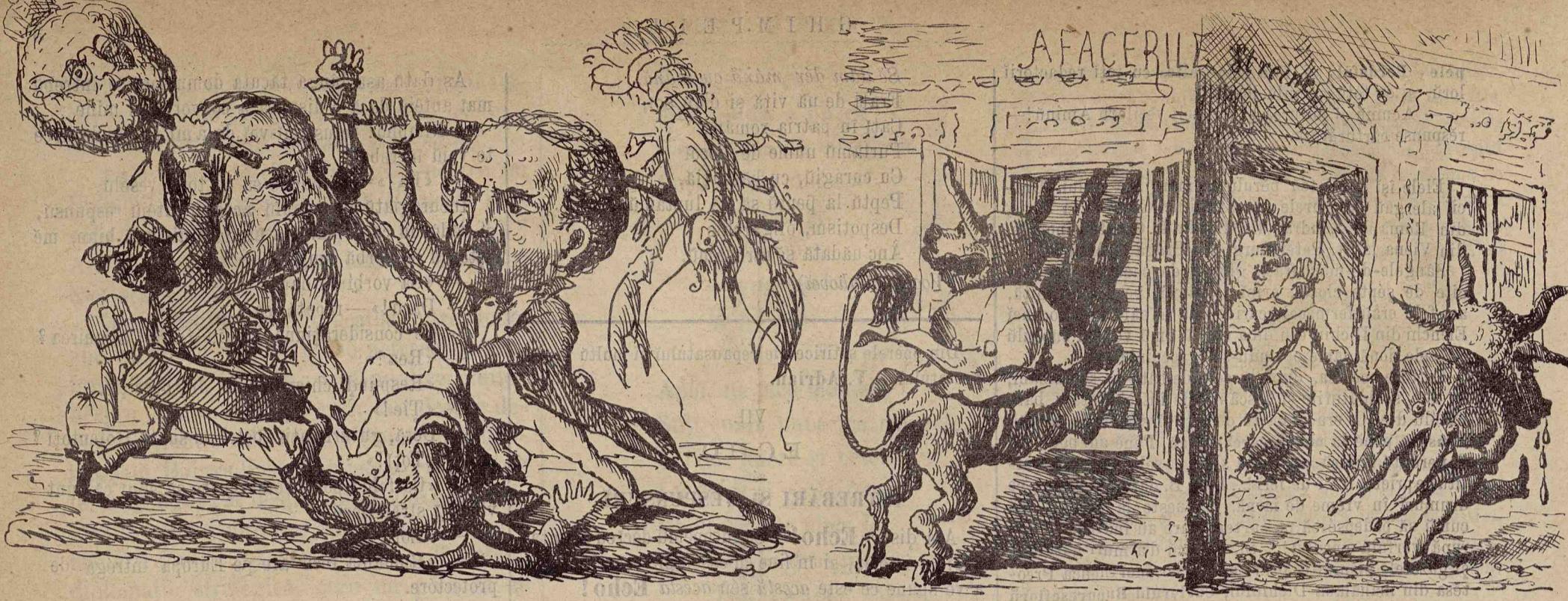
Vă consilieză insă, să nu consultați niciodată pe acest trădător sunetul său pe acăstă reuțăiosă *nymphă*, ca nu cumva să primiți respnsuri cari să vă amârască susfletul! —

1873.

BIBLIOGRAFIE

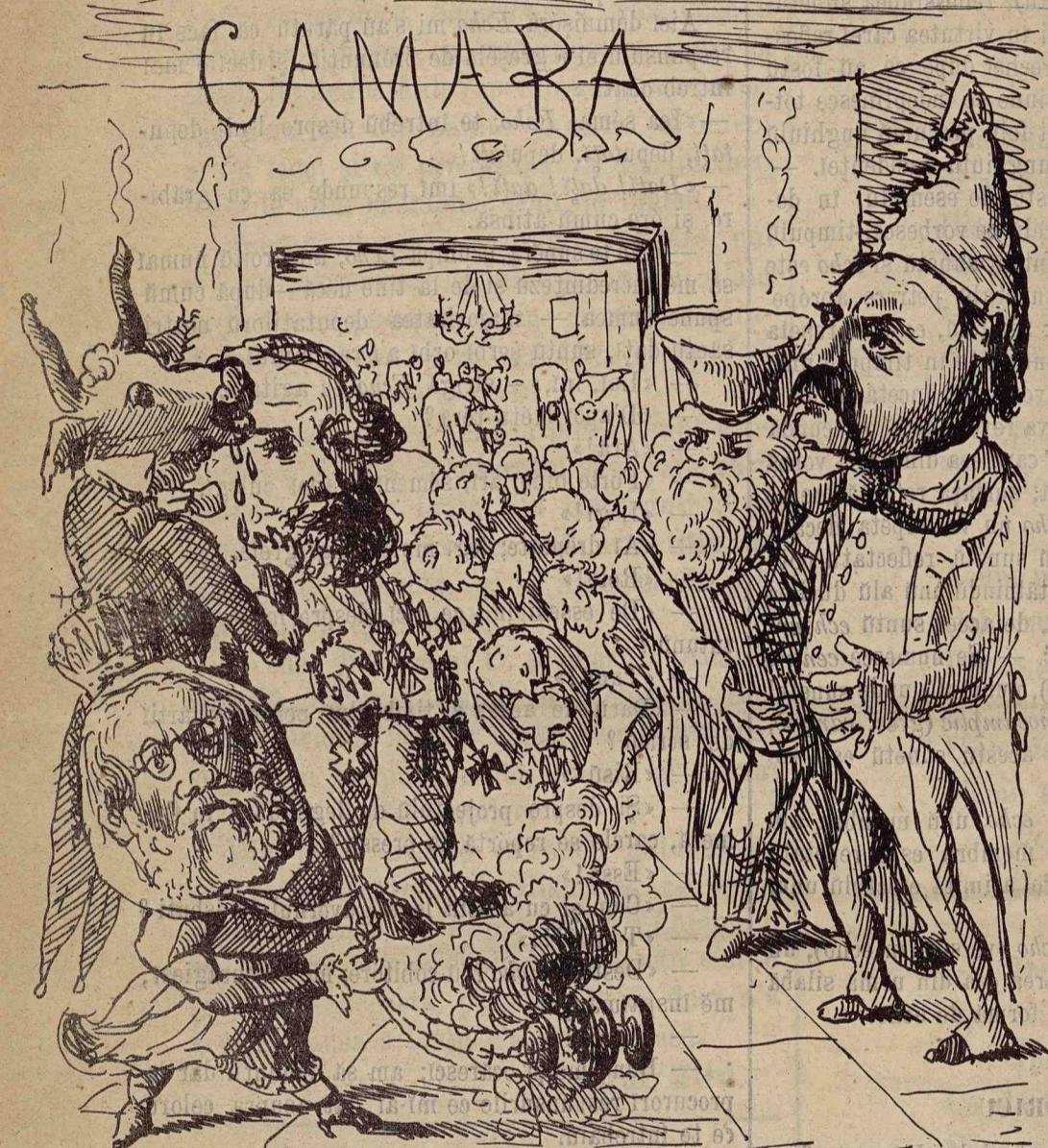
A eșit de sub tipar: **ATHALIA**, tragedie de Racine, traducție în versuri de G. SION.

Acăstă operă va fi imediat urmată de **HORATIU**, tragedie de Corneille.

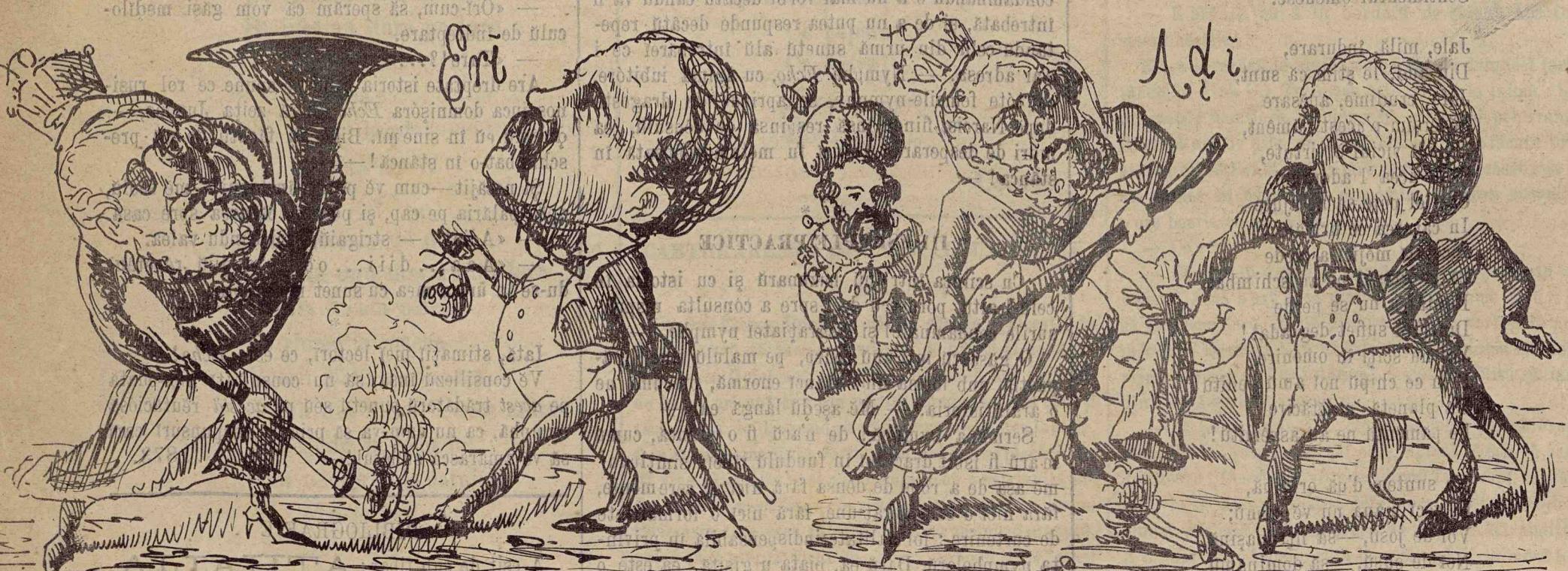

Armonia din cabinetul actualu după Pressa-Tivga nu mai ține.

Gonit cu rușine pe ușe, reintră îngânat pe ferestră.
Astfel este timpul!

Comediile la ordina dilei său cum sunt sfintii și tămâia.

Tie aducem tóte și pentru tóte, ilustre bărbat de stat,
când ți-e punga plină!

— Înlaturi, căci a i ruinat țera, nu mă trebuie punga gólă;
iată noulă stăpână, mă rögă cu ia plină!